

Vrouw Holle en de zoutmikser

Blijspel in vier bedrijven

door

THEO AKKERMANS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROUW HOLLE EN DE ZOUTMIKSER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THEO AKKERMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERERDELING:

TREES HANEGRAAF, pensionhoudster, 60 jaar

JACOBA. HANEGRAAF-TROOST, haar schoonzus – compagnon – 61 jaar

VROUW HOLLEMAN, de werkster, 55 jaar

KATO DROEF, pensiongaste, 70 jaar

SAARTJE KLODDER, idem, 68 jaar

GIJS VROLIJK, pensiongast, 70 jaar

OPA BAKEMA, idem, 88 jaar

5 dames en 2 heren.

speciaal geschikt voor ouderentoneel.

Het stuk speelt zich af in de woning van Trees en Jacoba. De gasten zijn allemaal ondergebracht in vacantiwoningkjes die bij het pension horen. Tussen de eerste drie bedrijven ligt een tijdsverloop van twee dagen. Het vierde bedrijf speelt zich af een week na het derde. Het is vroeg in de zomertijd.

HET TONEEL:

De gezamenlijke eet/koffiekamer van het pension. Middenachter als algemene opkomst een toeg naar de hal waardoor men links en rechts de andere vertrekken en de uitgang bereikt. In de linkerwand een z.g. doorgeefluik naar de keuken. De rechterwand bestaat uit ramen met uitzicht op tuin of bos. Voor dat raam een grote (eventueel ronde) tafel met stoelen er omheen. Op de voorgrond links een "zitje" en achter links een radiomeubel met pick-up. Er mag een T.V.toestel op staan. Het functioneert echter niet. De aankleding, sober maar gezellig houden.

GELUIDSTECHNIEK:

De aangegeven platen kunnen natuurlijk door andere favoriete platen (nummers) vervangen worden.
Men dient dan wel de tekst wat aan te passen.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is vrouw Holleman aan 't stof zuigen. Het z.g. doorgeefluik staat op een kier, waardoor we een paar maal een flinke rookwolk zien komen. De melk in de keuken kookt over. Vrouw Holleman heeft een plaat opgezet en we horen Mieke Tel. kamp zingen: "Waarheen, waarvoor." Vrouw Holleman zingt mee in woord en gebaar. Het is duidelijk dat ze repeteert voor een playbackshow, met voorkeur voor de Soundmix. 't Is ook duidelijk dat ze de eerste prijs nooit zal halen. Als dit even geduurd heeft horen we links-achter Trees roepen.

HOLLEMAN - TREES

TREES (*achter*): Vrouw Holleman!..... Vrouw Holleman!! (*het luik wordt gesloten. Daarna komt Trees inde doorgang*) Vrouw Holle!.....Vrouw Holle!!

HOLLEMAN (*schrikt hevig*): Mens!!! Ik schrik me het apelazerus! Is er brand?

TREES (*zet de plaat af*): Nee, er is geen brand. Niet méér tenminste.

HOLLEMAN: Wat zeg je nou allemaal?

TREES: Zet dat rotting dan ook even af! Ik schreeuw me schor. Die stofzuiger maakt zo'n lawaai.

HOLLEMAN (*zet de stofzuiger af*): Ziezo! Die zal ik maar afzetten. Dat is klaar. Je mag wel eens een nieuwe aanschaffen. Hij zuigt slecht en maakt veel te veel lawaai. Ik hoor niks van wat je zegt, Had je geroepen?

TREES: Welnee mens, ik stond vis te verkopen. Is 't nou goed? (*kwaad*) Natuurlijk heb ik geroepen. Wel tien keer.

HOLLEMAN: Niks van gehoord. Ik was druk bezig.

TREES: En intussen laat je achter de melk overkoken. 't Hele gasfornuis zit onder de troep en de keuken ziet blauw van de rook.

HOLLEMAN (*die bij het woord melk haar hand voor de mond sloeg*): Och heerejee! De melk! Die was voor de koffie. Ik ben 'm helemaal vergeten! (*ze wil meteen naar achter maar struikelt over de stofzuiger. Ze wordt kwaad als ze, op een been en met 'n pijnlijk gezicht, rondspringt en schopt naar de stofzuiger, waarna ze weer meteen op een been staat*) Kèlereding!

TREES: Welja! Geen wonder dat die stofzuiger zo snel verslijt. Waarom zo'n haast? De brand is al geblust en ik heb de ramen al open gezet. Laat eerst de rook maar wegtrekken. Dat je het niet geroken hebt!

HOLLEMAN (*die is gaan zitten en haar zere been wrijft*): Ik ben wat

verkouden en ik was druk doemde....

TREES: Vooral drúk! De radio aan, de stofzuiger op volle toeren en jouw stem, vér boven alles uit.

HOLLEMAN: Ik was Mieke Telkamp aan 't pleebekken.

TREES: Noem je dat pleebekken? Pleebekken doe je toch zonder eigen geluid? Bij jou is Mieke Telkamp niet eens meer te horen.

HOLLEMAN: Ik oefen ook voor de zoutemiks. Als er teveel kandidaten zijn voor de pleebeksjow, heb ik altijd nog een kans bij de zoutmikser.

TREES (*verbaasd*): Hoe noem jij dat? Zoutmiksers? Wat is dat?

HOLLEMAN: Dat is.....

TREES (*snel*): Nee, laat maar zitten. Ik heb nooit geweten dat jij je interesseerde voor dat moderne gedoe.

HOLLEMAN: Ik ga met m'n tijd mee.

TREES (*bekijkt haar ongelovig*): Zeg, vrouw Holleman Je hebt 't toch niet in je malle hoofd gehaald, om mee te willen doen aan een échte show? ... Voor vreemd publiek??

HOLLEMAN: En waarom niet? Juul zegt ook, dat ik er best geschikt voor ben.

TREES (*schatert*): Zegt Juul dat?

HOLLEMAN: Ja!... Alleen moet ik volgens hem een ander nummer kiezen.

TREES (*met binnenpret*): Hij is al net zo gek als jij! En wat moet je dan volgens hem nemen?

HOLLEMAN: "Er staat een paard in de gang". Je weet wel, van..... van.....

TREES: Dat Juul net zo gek is als jij, neem ik terug. Er zit toch meer verstand in dat koppie van 'm dan ik even dacht. Hij heeft volkomen gelijk!

HOLLEMAN (*die de hint niet eens voelt, blij om de bijval*): Ja hè?! Maar dan moet ik me als man verkleden en dat zie ik niet zo zitten. En ik heb altijd al zo'n bewondering voor Mieke Telkamp gehad. Net als voor Vera Lynn. Die vond ik vroeger ook zo geweldig. (*staat op en zingt uitbundig in woord en gebaar*)

TREES: Hou op! Hou op! Als jij, op jouw leeftijd, met alle geweld voor aap wilt staan, dan oefen je maar zoveel je wilt, maar als 't kan graag thuis. Samen met Juul onder een kouwe douche. Dat koelt wel af. Ik hou 't liever bij de radio, en met echte te zangers of zangeressen.

HOLLEMAN (*verongelijkt*): Jij bent en blijft ouwerwets. Jij gaat niet met je tijd mee.

TREES: Mens, gebruik toch je verstand. Op onze leeftijd doe je toch niet meer aan die flauwekul mee.

HOLLEMAN: Ik zou niet weten waarom niet. Iedereen pleebekt toch

tegenwoordig.

TREES: Vroeger ook. In de badkamer of op 't toilet. Zouden ze 't daarom pleebekken noemen?

HOLLEMAN (*verbaasd*): Hè?....Nee, natuurlijk niet... Pleebekken is Engels mens. En pleebekken is een echte kunst. Als je voor de televisie kan komen, ben je in een klap bekend en dán ga je over op 't zoutmiksers. Zo word je dan ontdekt door de grote platenbonzen en is je kostje gescharreld.

TREES: En jij denkt, dat jou dat ook lukt?

HOLLEMAN: Waarom niet? Met die moderne apparaten kunnen ze tegenwoordig net zo lang miksen, zegt Juul, tot alleen 't zuivere van je stem overblijft. (*verwaand*) Maar je moet natuurlijk wél iets zuivers in je stem hebben.

TREES: En dat héb jij....? Laat ik nou altijd gedacht hebben dat 't visgraten waren...Ik zou toch maar eens aan Juul z'n advies denken. Volgens mij bedoelt hij, dat je dat paard moet pleebekken....

HOLLEMAN (*na daar even over nagedacht te hebben. Beledigd*): Och jij!! (*neemt stofzuiger op en met haar hoofd in de nek af*) Als je maar weet, dat ik me heb opgegeven voor de pleebeksjow.

TREES (*met binnenpret*): Toch niet voor de televisie zeker?

HOLLEMAN: Wacht maar af. Ik ga de keuken schoonmaken. (*Af*)

TREES (*roept haar na*): Zet je nieuwe melk op voor de koffie? Opa Bakema zal zo wel komen. (*Holleman roept nog "OEHOE" als van de andere kant Jacoba binnen komt met haar handen op haar oren*) Goeiemorgen schoonzus! Terug van weggeweest?

JACOBA

JACOBA: Die vrouw Holle met haar sloopstoeter! Wat zei je Trees?

TREES: Laat maar. En ze heet Holleman. Laat haar maar niet horen, dat je haar vrouw Holle noemt. Dat kan ze niet goed hebben.

JACOBA: Ik vind, dat die naam goed bij haar past. Heeft ze de melk weer eens laten overkoken?

TREES: Wéér eens? Zo dikwijls gebeurt dat toch niet?

JACOBA: Om de haverklap. En jij noemt haar zelf ook vaak genoeg, vrouw Holle.

TREES: Ik heb een streepje bij haar voor, dat weet je. En ik zeg 't ook alleen maar als ze anders niet luistert.

JACOBA: En dat gebeurt nogal eens.

TREES: Jacoba, laat vrouw Holleman nou maar aan mij over. Jullie

liggen elkaar niet zo, dat weet ik wel, maar 't is een goede werkster en ik zou haar niet graag missen. En aangezien ik de taak heb de huishouding in ons pension te runnen.....

JACOBA: Dat vrouw Holle en ik elkaar niet zo liggen is maar verbeelding van je. In sommige opzichten mag ik haar heus wel. Laat ik het zó zeggen: Ik zou niet met haar naar een schouwburg gaan maar wel naar de markt. En ook ben ik het met je eens, dat ze een prima werkster is. Maar ook niet meer dan dat.

TREES: Ze is uiterst proper. Je kunt alles aan haar over laten.

JACOBA: Niet alles. Gasten ontvangen aan de voordeur bijvoorbeeld niét. De voddeman aan de achterdeur nog net.

TREES: Hè,...wat kun jij soms vitterig zijn.

JACOBA: Helemaal niet. Vit ik ooit op haar normale werk? Je weet dat ik liever zag, dat je hier in huis een net dienstmeisje nam en vrouw Holle alleen het grovere werk liet doen en de buitenhuisjes bijhouden.

TREES: Waar moet ik in hemelsnaam zo'n dienstmeisje vandaan halen? De jeugd wil tegenwoordig dergelijke baantjes niet meer. Die zijn niet zo stom als wij vroeger, om voor een paar gulden in de week de rommel van een ander op te gaan ruimen.

JACOBA: Als je genoeg betalen wilt, zijn er heus nog wel meisjes.....

TREES: Die op het eind van de maand hun salaris willen komen ophalen. Want zo heet dat tegenwoordig. Maar d'r voor werken willen ze niet. Daar komt nog bij, dat ik dat niet betalen kan ook. En dat zou jij toch zeker moeten weten. Jij bent tenslotte de zakelijke helft van ons kompanionschap en laat me dikwijls genoeg horen dat ik op de kleintjes moet letten.

JACOBA: Het een, houdt verband met 't ander Trees. En nu je er toch zelf over begint.. daar wou ik het juist met je over hebben.

TREES: Toch niet dat ik nog meer moet bezuinigen hè? Jij spreekt jezelf tegen. 'n Meisje in dienst nemen en bezuinigen gaat niet samen.

JACOBA: Soms moet je wel eens de kosten voor de baat uit laten gaan. En zoals je zei: dat is mijn verantwoordelijkheid. Zo moet je ook wel eens een offertje brengen en de zaak reorganiseren als je die rendabel wilt houden.

TREES (*'n tikje achterdochtig*): Waar stuur jij eigenlijk op aan Jacoba?

JACOBA: Zoals 't nu gaat kunnen we niet doorgaan Trees. We teren in. Ik ben bij de accountant geweest en die heeft me te verstaan gegeven dat we hoognodig alle huisjes moeten gaan verhuren als vacantiewoning, zodat ze veel meer aan huur op kunnen brengen.

TREES: Die accountant heeft mooi praten, maar vier van die huisjes zijn bezet door onze pensiongasten. En die kunnen we niet een

twee drie op straat zetten.

JACOBA: Op straat zetten niet nee, maar we kunnen ze wel alle vier kwijt aan het bejaardentehuis.

TREES: Dat willen ze niet. Dat weet je toch?

JACOBA: Zolang jij ze zo vertroetelt niet nee. Ze huren die huisjes nog steeds voor 't zelfde bedrag als twintig jaar geleden, toen onze mannen hier de zaken nog regelden en nu krijgen ze er nog een volledig verzorging bij ook. Tel uit je winst.

TREES: De andere twee huisjes brengen toch behoorlijk op?

JACOBA: Maar toch niet genoeg om daarmee de kosten van alle zes te dekken? Om over winst maken maar helemaal niet te praten.

GIJS

GIJS (*komt op met een gereedschapskist en keukentrap*): Ik zeg goeiemorgen! Ik denk; laat ik eerst dat klusje voor Trees maar even gaan opknappen. Die lui in 't laatste huisje, waar ik die lekkende kraan zou maken, waren weer eens niet thuis.

TREES (*schrikt*): O, ja Gijs. Dat had ik je moeten laten weten. Die mensen zijn naar 't dorp. Kijken bij 't opbouwen van de feesttent.

GIJS (*moppert*): 't Was toch afgesproken dat ik kwam. Die tent loopt niet weg. Hadden ze dan niet even kunnen wachten?

JACOBA (*"lief"*): Dat vind ik ook. Gijs. Afspraak is afspraak.

TREES: 't Is mijn schuld. Ze hebben de sleutel hier afgegeven. Ik zal 'm even voor je halen hoor Gijs. (*achter af*)

GIJS: Nu ik toch hier ben, kijk ik eerst maar even naar dat gordijn. (*hij zet zijn trap uit bij het raam en klimt overmoedig omhoog. Hij rommelt wat aan het gordijn en schuift het open en dicht, daarbij wankelt hij, of de trap*)

JACOBA (*schiet bezorgd toe*): Voorzichtig Gijs! Direct val je nog. (*en ze houdt de trap stevig vast*)

GIJS: Ben je gek meid. Onkruid vergaat niet. En 't is al in orde. De rolletjes zaten alleen maar vast. (*dan draait hij zich op de trap naar Jacoba toe*) En als ik 't zo vanuit de hoogte eens goed bekijk zou ik nog niet zo beroerd terecht komen..

JACOBA (*onnozel*): Hoe bedoel je dat Gijs? Wees nu maar voorzichtig. Op onze leeftijd een been breken is geen lolletje hoor!

GIJS: Op welke leeftijd dan wel? (*terwijl komt hij omlaag en laat zich bij de onderste trede met een grijns vallen waardoor Jacoba gedwongen is hem op te vangen. Dan hangt hij "hulpeloos" in haar armen*) Aaaaaww! Ik verzwik mijn enkel geloof ik!

JACOBA (*daar staat ze dan, met die man om haar nek*): Zie je nu wel!
Arme man! Ik heb je toch gewaarschuwd! Ja... Wat moet ik nu met je? Trees!!.... Trees!!
GIJS (*"kermt" met pret in zijn ogen*): Auwauwauw... M'n been!
JACOBA (*"gilt"*): Trees!!....Trees!!!....Waar blijf je nou!

TREES

TREES (*komt rennend op*): Wat is er aan de hand? (*ze ziet de grijnzende Gijs*) O, is 't weer eens zo ver? Hier is de sleutel... (*draait zich proestend om*)
GIJS: Laat me maar los Jacoba. 't Gaat al over geloof ik.
JACOBA (*laat hem los*): Nu al? Weet je zeker dat 't weer gaat Gijs?
GIJS (*hij neemt "hinkend" de trap onder zijn arm en grijpt zijn gereedschapskist*): Ja hoor, volgens mij wel. Tot de volgende keer maar weer... (*en hij stapt, vlot en vrolijk fluitend, achter af*)
JACOBA (*kijkt eerst Gijs verbaasd na en dan naar de stiekem lachende Trees*): Wat sta jij nou raar te doen? (*gepikeerd*) Je zou toch gezworen hebben dat zijn halve been er af was.....!?
TREES: Gijs is onverwoestbaar èn onbetaalbaar....
JACOBA (*in gedachten*): Ja ja, wat je zegt....(*veert op*) O, daarom keek jij zo vrolijk. Jij denkt, Gijs heeft haar mooi van haar onderwerp afgebracht! Nee Trees, we waren gebleven bij 't onderwerp, winst maken. (*Trees slaakt een diepe zucht*)
TREES: Jij zit nou altijd maar te zeuren over winst maken. Waarvoor? We zijn zelf zo' langzamerhand ook aan een leeftijd toe om naar een bejaardenhuis te gaan. Waar hebben wij dan nog geld voor nodig?
JACOBA: Dat kun je nooit weten. Geld hebben is altijd makkelijk. Bovendien ben ik nog lang niet bejaard. Dat jij je al zo oud voelt.
TREES: Dat zeg ik helemaal niet! Maar we zijn wél allebei de zestig gepasseerd. Dat is toch ook niet piepjong meer Jacoba.
JACOBA: Nee, piepjong niet, (*wat heftiger*) maar jong genoeg om nog.....
TREES: Laten we blij zijn dat we nog gezond zijn. Dat is veel voornameer. En dat' we onze gasten nog steeds een fijne oude dag kunnen bezorgen. Dankzij hun zijn we, zolang we weduwe zijn, niets tekort gekomen. Laten zij nu maar een beetje van ons profiteren. We hebben al jaren gedraaid zon der verlies.
JACOBA: En zonder winst!
TREES: Goed. En zonder winst. Maar we hebben alles nog in

eigendom. Over een paar jaar krijgen we A.O.W. en dan hoeft 't voor mij al helemaal niet meer zo nodig.

JACOBA: Trees, je vergeet de hypotheek en het onderhoud. Dat moet jaarlijks worden opgebracht. Als we de huisjes niet onderhouden, zijn ze straks minder waard dan de hypotheek die er op rust en zijn we alles kwijt.

TREES: Dat zal best meevallen. En als dat zo is, mij een zorg. Ik kan ze toch niet meenemen.

JACOBA: Nou klets je maar wat. Ik denk er niet zo over en 't zijn ook mijn huisjes. Daar mag je ook wel eens aan denken.

TREES: Natuurlijk, natuurlijk. Weet je wat? Als ik er aan toe ben, ga ik mét de overgebleven gasten naar het bejaardenhuis en mag jij de huisjes hebben.

JACOBA: Wat er van over gebleven is, bedoel je. Nee Trees, ik wil nu maatregelen nemen. 't Zou toch te gek zijn om ons gespaard kapitaaltje, dat helemaal in die huisjes zit, door wanbeheer te vergooien. Omdat jij zo graag voor filantropie wilt blijven spelen!

TREES: Wat moet er dan volgens jou gebeuren?

JACOBA: Dat heb ik al gezegd. Als we die huisjes vrij hadden, konden we ze zo verhuren dat ze in ieder geval kostendekkend zijn voor regelmatig onderhoud. Dan houden ze hun waarde en hebben wij tenminste ons spaarpotje voor een onbezorgde oude dag over.

TREES: Maar die huisjes zijn niet vrij. En ik ga niemand dwingen naar een bejaardenhuis te gaan om mijn eigen spaarpotje te kunnen spekken.

JACOBA: Dwingen wil ik ze ook niet. Maar we kunnen wel met ze praten. Ze een beetje in die richting duwen.

TREES: Dat is hetzelfde. Ze zijn allemaal nog bijzonder bij de tijd, als je dat maar weet. Je verkoopt ze geen knollen voor citroenen en voor mooie praatjes gaan ze niet door de knieën.

JACOBA: Ik vind er wel wat op. Ze zullen toch wel voor rede vatbaar zijn?

TREES: Ik heb altijd gehoopt, ze allemaal bij me te kunnen houden tot het onvermijdelijke. Ze wonen al zo lang bij ons, dat ze familie voor me geworden zijn. 't Zijn net broers en zusters.

JACOBA: Dat jij dat zo ziet. Jij bent ook altijd veel te intiem met die mensen geweest. Je lijkt wel een kloek met overjarige kuikens. (*schamper*) Familie! Ik zie me al zeg! Mag ik U voorstellen? Mijn zus, Saartje Klodder.... Of Opa Bakema als mijn broer!! (*bij de laatste woorden komt Opa Bakema juist binnen*)

OPA

OPA (*die heeft inderdaad vandaag zijn dag niet en hoort wat slecht*):

Nee nee, Bakema was geen boer. In mijn jonge tijd was ik spoorwegman.

TREES (*vlug*): En die spoorman komt op zijn koffie af. (*het doorgeefluik gaat open en vrouw Holleman steekt haar hoofd binnen*)

HOLLEMAN: Moet ik de koffie binnenbrengen, of zal ik de kopjes aanreiken?

TREES: Geef ze maar door vrouw Holleman.

HOLLEMAN: Moet juffrouw Jacoba haar koffie ook met gekookte melk?

JACOBA (*wat snibbig*): Natuurlijk niet. Als je dat nu nog niet weet. 'n Wolkje magere melk. Ik denk om mijn lijn.

TREES: Voor mij als gewoonlijk, vrouw Holleman. En kom er ook maar even bij zitten. (*maar vrouw Holleman hoort 't laatste al niet meer*)

JACOBA: Moet dat nou? Ik was nog niet uitgepraat. (*zacht*) En we zouden meteen kunnen beginnen met hem te polsen. (*wijst op Opa*)

TREES (*vlug*): De dag is nog lang meid. En anders morgen maar.

JACOBA: Als van dat uitstellen dan maar geen afstellen komt.

OPA: Wat hoorde ik net Jacoba. Heb je ergens pijn? Ben je niet goed?

TREES: Nee opa. Ze zei: Ik denk om mijn lijn. U hebt haar verkeerd verstaan. (*vrouw Holleman zet drie koffie in het luik die Trees naar de tafel brengt*)

HOLLEMAN: De koffie!! (*en ze verdwijnt weer*)

TREES: Onze Jacoba moet om haar lijn denken.

OPA (*kijkt hij nou kritisch?*): Om welke lijn?

TREES: Haar figuur. Ze wordt te dik, zegt ze.

OPA: Mot je in de lik? (*tot Jacoba*) Heb je wat uitgevreten? (*slurpt van z'n koffie*) (*'t gezicht van Jacoba wordt er niet vriendelijker op*)

TREES: 't Is vandaag weer hopeloos met (*hard*) Waar is je hoorapparaat Opa? Als je dat op de kast laat liggen heb je er weinig aan.

OPA: Dat heb ik verkocht. Ik heb 't niet nodig. Ik ben nog niet doof.

JACOBA (*kijkt Trees verontwaardigd aan*): Nou vráág ik je toch!

TREES: Laat je nou niet op stang jagen. Hij neemt ons gewoon op de korrel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto